

В ДОБРУ ПУТЬ, МОЛОДІ ІНЖЕНЕРИ!

ЗАВТРА, 25 червня, за доброю багаторічною традицією, що склалася в нашому інституті, на святково прибраному стадіоні «Олімп» відбудеться врочиста подія — випуск більш, як 950 дипломованих спеціалістів з вищою технічною освітою. В новому загоні інженерів понад сімдесят іноземців і стільки ж, відзначених «червоними» дипломами.

Впродовж п'яти років подружжя Галина і Анатолій Шевчуки наполегливо й послідовно оволодівали знаннями, потрібними для майбутнього машинобудівника. Старання їх увінчали блискучим успіхом — завтра обоє отримають дипломи з відзнакою. Такої ж високої честі удостоєне молоде подружжя з інженерно-будівельного факультету

Зоя і Василь Шкарпінні. З числа відмінників навчання варто назвати також Інну Корнійчук з енергофаку, Юрія Шельпука з ФАМу, Ларису Новикову з ІВФ, Юрія Горяшина з ФОТ, Володимира Мосенза з РТФ. Кожен з них успішно склав екзамен, відмінно захистив дипломний проект і отримав відповідну інженерну професію.

Чудовий нині настрій у випускників, тепер уже інженерів — будівельників, палестинців Аль-Ахмада Саміха і Махмуда Абдель Халима, інженера-автомобіліста Володимира Миколука, інженера по автоматизації й телемеханіці Руслана Якубовської, інженера-автомобіліста Віктора Воловодюка, інженера-будівельника з Болівії Капрільеса Кираса, інженера-автомобіліста

Юрія Кулика, яких ви бачите на знімку.

Завтра їм вручать значки технічного вузу. На честь випускників будуть проголошені промови і здравити від професорсько-викладацького складу, гостей цього радісного й пам'ятного свята.

В добру путь, молоді інженери!

Вдячний наставникам

Зараз, по закінченні навчання в ВПІ, я подумки озираюсь на своє студентське минуле. Увібрало воно найкращі роки молодості, було сповнене копіткою працею, інтелектуальним і духовним зростанням.

З першого по п'ятий курс я навчався в групі 2 ЕС-83. Здружився з товаришами, кожен з них увійшов у пам'ять на все життя. Іван Басиченко, Валерій Веснівський... Хороні, вірні, людяні хлопці.

Мине зовсім небагато часу і я повернусь додому, до рідної Палестини, стану працювати за спеціальністю інженера-електрика, та ніколи не забудеться Винницький політехнічний, в стінах якого став спеціалістом технічної кваліфікації.

Не забуду Миколу Павловича Свиридова, доцента, заступника декана, його змістовних лекцій з курсу «Перехідні процеси». Завжди пам'ятатиму викладача кафедри охорони праці Миколу Андрійовича Клименка, викладача курсу «Електричні частини станцій» Наталію Василівну Улітч, викладача політехномії Віталія Миколайовича Вабія, завідувача кафедрою наукового комунізму Василя Івановича Бондаря...

У переддень випуску хочеться низько вклонитись дорогим нашим наставникам за все те добре, вічне, розумне, що вони поклали в наших серцях і думах.

Лейла ГАЛІБ,
інженер-електрик (Палестина).

Юрій Григорович Табачишин працює головним інженером ремонтно-будівельної ділянки Вінницької побутової служби. Останні шість років він успішно поєднував виробничу діяльність з навчанням на вечірньому відділенні інженерно-будівельного факультету. Як комуніст, Юрій Григорович увесь цей час показував приклад сумлінного ставлення до засвоєння навчальної програми, вчився лише на «відмінно» і «добре», успішно захистив дипломну роботу і здобув вищу освіту, яка, безперечно, дозволить йому йти далі, досягати нових висот у нелегкій будівничій справі.

На фото: Ю. Г. ТАБАЧИШИН.

Газета видається
з лютого 1981 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

3 за інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 25 (309)

П'ЯТНИЦЯ, 24 червня 1988 року.

Виходить раз
на тиждень

В парткомі інституту

ЗАСЛУХАВШИ звіт секретаря партбюро факультету автоматики й мікроелектроніки Е. В. Дубова про ідейно-виховну і контрпропагандистську роботу, партком відзначив, що допускається формалізм в організації і проведенні єдиних політднів, недостатньо контролюється контрпропагандистська спрямованість лекцій і бесід, не визначена структура і намір плану роботи політклубу, недостатньо залишається рівень наочної агітації.

Постановою парткому секретаря партбюро Е. В. Дубова зобов'язано зосередити увагу на необхідності дальшого поліпшення ідейно-виховної і контрпропагандистської роботи у відповідності з вимогами перебудови. З цього приводу прийнято цілий ряд заходів.

Голова профкому співробітників і викладачів інституту комуніст Ю. А. Буренніков зв'язував на парткомі про особистий вклад у перебудову роботи профспілкової організації.

Йому вказано на повільне впровадження нових форм розвитку гласності, недостатність зусиль по зміцненню трудової дисципліни, незначну особисту участь в роботі профгруп. Профком на чолі з товаришем Буренніковим повинен посилити вимогливість до адміністрації інституту і керівників структурних підрозділів щодо поліпшення умов праці, побуту і відпочинку співробітників і викладачів. Треба також домагатись ефективної діяльності Товариства боротьби за тверезість, поліпшувати спортивно-оздоровчу роботу, вдосконалювати систему соціалістичного змагання, особливо порядок заохочення при підведенні його підсумків. Партком зобов'язав Ю. А. Буреннікова вжити найенергійніших заходів для усунення вказаних недоліків. Звіт про їх реалізацію буде заслухано в листопаді.

Комуніст Л. А. Шарейко виступив на парткомі з інформацією про робо-

ту комісії контролю за діяльністю адміністрації по розвитку науки і впровадженню результатів наукових досліджень у виробництво. Відзначалося, що на засіданнях комісії не заслуховуються наукові керівники, результати діяльності яких залишаються невпровадженими, недостатньо є взаємодія комісії з головною групою народного контролю, мало уваги приділяється аналізу стимулів по збільшенню тематики досліджень, аналізу діяльності ради по захисту кандидатських дисертацій. Комісія не контролювала адміністрацію з перспективних питань розвитку науки, зокрема, по створенню при ВПІ проблемних лабораторій, науково-дослідного інституту і т. д. Не аналізувалась діяльність адміністрації в справі зовнішньоекономічних і наукових зв'язків з зарубіжними країнами.

Партком прийняв рішення, спрямоване на усунення цих упущень. Контроль за його виконанням покладено на комуніста О. П. Стахова

У профспілковій організації

У відповідності з рішеннями XXVII з'їзду КПРС і XVIII з'їзду профспілок триває перебудова профспілкової роботи, основними напрямками якої є розвиток гласності і демократизації, перехід від загальних розмірковувань до конкретних справ.

Позитивні зміни відбуваються і в профспілковій організації нашого інституту. Про те, чого досягнуто у цій справі, які ще є недоліки, що треба зробити в перспективі і найближчим часом для їх усунення і йшлося на зборах профспілкового активу ВПІ, котрі відбулися 15 червня. З доповіддю виступив голова профкому Ю. А. Буренніков. В обговоренні взяли участь В. Г. Попов, З. Я. Грозний, Ю. І. Шеремет.

По закінченні зборів за участю профактиву було проведено розширене засідання профкому. Заслухано звіт голови профбюро інженерно-будівельного факультету В. А. Приятельчука про стиль і методи керівництва роботою профбюро ІВФ.

По тому зі звітом про хід виконання інститутської житлової програми виступив В. Д. Свердлов.

Він, зокрема, повідомив, що впродовж одинадцяти і двох років два-

надцяти п'ятиріччя інститут освоєно 4 з половиною мільйони квадратних метрів житла для співробітників і студентів. З 1981 року по 1988-й одержано 295 квартир. У 81-му році — 82, у 82-му — 31, у 83-му — 53, у 85-му — 43, у 86 — 54 (гуртожитки для малосімейних плюс 2 повнометражні квартири), у 87-му — 29. Іншими словами, за сім років для співробітників інституту введено 19 тисяч квадратних метрів житла. Вагомість цієї цифри особливо помітна на фоні іншого показника — в усій системі Мінвузу УРСР за цей же час було введено 68 тисяч квадратних метрів. Отже, 28 процентів цієї кількості належить вінницьким.

В. Д. Свердлов ознайомив профспілковий актив з інститутською програмою забезпечення житлом до 2000-го року. За 12 літ, що залишилися до кінця нинішнього віку, планується спорудити: за рахунок централізованих державних 144-квартирних будинки і одержати 90 квартир в молодіжному комплексі по вулиці Київській; за рахунок житлово-будівельних кооперативів — 144-квартирний і два 108-квартирних будинки;

за рахунок господарського способу СКТБ «Модуль» — два 108-квартирних будинки; індивідуальним способом — 50 котеджів в районі Якушинцев і Зарванцев.

Нині студентське проектно-конструкторське бюро розробляє документацію 108-квартирного будинку, спорудження якого буде вестись спільно з Українським НДІ кормів. Розробляється проектно-кошторисна документація студентського гуртожитку на 535 місць з поліклінікою. Спорудження його заплановане на наступну п'ятирічку, а в третьому кварталі нинішнього року буде покладено перший камінь у фундамент студентського гуртожитку з блоком побутового обслуговування на 265 місць.

Таким чином, реалізація програми почалась досить інтенсивно. Але цей шлях не без труднощів. Скажімо, 144-квартирний кооперативний будинок з початком забудови у 89-му році. Ректорат і профком звернулися до міськради з проханням виділити під нього такий майданчик, який би не потребував відселення мешканців, адже кожна інститутська квартира на обліку. Підтримали це прохання і облвиконком і міськом і навіть обком партії. Та рішення покищо нема.

(Закінчення. Початок в номері від 10 червня). Ми вже звикли грати на дощі. Власне, чого гріха тайти, дощ зменшує спеку. Цього разу він почався зразу після суддівського свистка. Такої зливи ми ще не бачили. За 15 хвилин поле перетворилося на басейн — рівень води перевищував 10—16 сантиметрів. Однак зустріч не припинялась. Та й як ти її припиниш — це образило б глядачів, які, промокнувши до нитки, не покидали стадіону. Дощ припинився через півгодини.

Справжній футбол почався після перерви. Вода зійшла, поле хоча й було сирим, але уже цілком годилося для гри. Долю матчу вирішив єдиний гол Сергія Вонтика.

7 ТРАВНЯ ми були гостями Хошімінського політехнічного інституту. Проректор Нгуа Лям, він же секретар парткому, розповів, що на 10 факультетах навчається 3000 студентів стаціонару і близько півтори тисячі заочників. Працює 900 викладачів і співробітників. З них 20 процентів докторів і кандидатів наук, підготовлених в СРСР. Учебні програми вузу включають досягнення світової науки і техніки, управління економікою, оволодіння мовами, насамперед, російською. До речі, вивчення спеціальних дисциплін на старших курсах проводиться за нашими підручниками на російській мові. Практикується і виправдовує себе укладання господарських угод між вузами і підприємствами. Ці угоди, правда, характеризуються високою вимогливістю і жорстким контролем за результатами робіт з боку замовників. Головне при цьому — практичний і економічний ефект. Викладачі і студенти широко займаються раціоналізацією, впровадженням технічних новинок в промисловість і сільське господарство. Вуз навчає у дві зміни — рано вранці і увечері.

Нашим студентам цікаво було подивитись дисплейний зал, ознайомитись з використанням ЕОМ. Зразу знайшлися спільні інтереси, зав'язалась про-

фесіональна розмова, обмін думками. Потім були дружні зустрічі з шахів і настільного тенісу. Спеціалісти фізвиховання поділилися досвідом організації учбового процесу, позаурочних форм роботи, проведення змагань.

В'ЄТНАМСЬКІ ЗУСТРІЧІ

ПЕРЕБУВАННЯ нашої делегації наближалось до завершення. Ми, звичайно, готувались зустрічатися на футбольних полях з студентськими командами, на це нас, власне, орієнтувало й керівництво Всесоюзної Ради фізкультурно-спортивного товариства профспілок. В'єтнамці до цього приймали команди «Жальгіріса», СКА Ростова, «Динамо» Бреста і ніяк не могли повірити, що наша команда укомплектована тільки гравцями одного вузу і навіть в афішах представляли нас, як збірну студентів СРСР. Тому й довелося зустрічатися, в основному, з командами, що грають у вищій лізі. Та, не зважаючи на це, баланс виявився позитивним: 3 перемоги, одна нічия, дві поразки. Команда зіграла відповідально. Вона зуміла проявити себе, як міцний колектив. В ньому велика заслуга її капітана Олега Бабія, комсорга Олександра Мішина і, природно, тренера А. Н. Голубовича. Нас порадував загальний підсумок. Але не це головне.

Головне було — побачити життя молодого республіки, на власні очі переконатись у братерській любові в'єтнамців до нашого народу. Незабутня теплота зустрічей. Наші друзі матеріально небагаті, але вони укладали всю свою душу, щоб наше перебування в їхній країні стало справжнім святом. Вони старались попередити буквально кожне наше бажання — розміщували в найкращих готелях, го-

дували вишуканими національними стравами — устрицями й креветками, крабами й трепангами, навіть смаженими зміями.

У провінції Донг Най з нами розмовляв керівник підпілля, герой визвольної боротьби Тхай Ван Донга, який був двічі засуджений американцями до розстрілу і двічі втік із полону, переодягнувшись по-жіночому. В усіх поїздках нас супроводжував майор Ву Кан, один з найхоробріших борців визволення.

ТІЛЬКИ 13 років існує народна влада у Південному В'єтнамі. Зараз найголовніше і найважливіше завдання — ідейно-політичне виховання населення цієї частини країни. Адже його в антикомуністичному дусі виховували 45 щоденних сайгонських газет і 30 ілюстрованих журналів, функціонувало 1922 різних релігійних шкіл. Для ідейного виховання Компартия В'єтнаму і народний уряд використовують все, в тому числі й наше перебування в їхній країні. Де б ми не з'являлись — у місті, на стадіоні, басейні — нас зразу оточували натовпи. Спершу — діти, потім дорослі. Починалися розмови. Перекладачів не треба — у школах вивчають російську. Всіх цікавила наша країна, перебудова, освіта, культура, спорт.

У В'єтнамі ще багато труднощів. Слабка промисловість, ціни диктує приватний сектор, але з допомогою Радянського Союзу він успішно долає все це.

В аеропорту нас проводило багато нових друзів. Ми обмінювались адресами, вручали залишки сувенірів. Першою не стрималась і почала плакати перекладач, працівник Хошімінського університету До Мхі Муен Ньюнг. Витер скупі чоловічі сльози Нгуен Чонг Туан, зауправлінням фізвиховання Мінвузу, якого ми всі полюбили й називали Антоном. Ледь стримувались і наші хлопці.

До побачення, В'єтнам! Такі зустрічі не забуваються. Вони просто необхідні.

Я. КУЛІК,
завкафедрою фізвиховання ВПІ.

НТП: ПОШУКИ І ЗНАХІДКИ

У СВОЇ сімнадцять він і не думав, що років десь через десять стане кандидатом технічних наук, буде керувати сектором у «Модулі», стане одним з провідних співробітників в розробці перетворювачів

учень Козятинської середньої школи № 2, пробував свої сили, здібності вже на другому курсі ВПІ. Зайнявся кон-кретно моделюванням на ЕОМ функціонування вузлів фібоначчєвих аналогоцифрових перетво-

Мойсєєв.

На «Модулі» допомагали молодому науковому співробітнику інженер-конструктори Леонід Крупельницький і Володимир Майстришин, монтажник Віктор Ковтун — молоді, завзяті праці-

ВИСОТИ ВІКТОРА СТЕЙСКАЛА

форми інформації — точніше аналогоцифрових і цифроаналогових перетворювачів.

Навіть батько — рядовий слюсар Вінницьких шляхово-дорожніх майстерень, навіть мати — скромна вихователька одного з дитячих садочків Вінниці і в думках не бачили свого первістка Віктора в рангу науковця. Але сталося так, що Віктор у свої неповні тридцять років здобув ступінь кандидата технічних наук.

А почалося все з студентської лабораторії. Під керівництвом Миколи Олександровича Соляниченка він, колишній

рювачів, Допоміг у цій, поки що незвіданій справі, викладач Вячеслав Іванович Мойсєєв, учень професора О. П. Стахова.

Але це була свого роду прелюдія до основної розробки, яку він здійснив уже після закінчення інституту, коли його направили в одну з перспективних лабораторій «Модуля». Там він впритул зайнявся самокорегуючими аналогоцифровими перетворювачами. Його науковими керівниками стали професор О. П. Стахов, доцент О. Д. Азаров, кандидати технічних наук В. П. Марценюк, В. І.

вникп.

І вся їхня робота, — сумлінна, наполеглива, в своїй основі — творча, зумовила створення самокорегуючого мікропроцесорного аналогоцифрового перетворювача САЦП-МКЗ, спрямованого на високоточне перетворення постійного і змінного струму в двоічний код.

Щоб глибше зрозуміти цей винахід, треба звернутись до світових зразків вищепоіменованого приладу. Скажемо коротко так: у порівнянні з кращими світовими аналогами, вимірювальних АЦП прилад О. П. Стахова, О. Д. Азарова, В. І. Мойсєєва, В. Я. Стейскала та інших спеціалістів «Модуля» набагато краще забезпечує заданий рівень погрешностей в широкому температурному і тимчасовому діапазонах. Так він і зветься — самокорегуючий мікропроцесорний аналогоцифровий перетворювач.

Наближається День винахідника й раціоналізатора. Так ось, на рахунок молодого вченого вже є 27 авторських свідоцтв і вісім позитивних рішень — а всього 35 винаходів. Погодьтеся, для двадцятидвятилітньої людини — неабиякий науковий і раціоналізаторський доробок.

...Якось довелося почути від професора О. П. Стахова. «Віктор Стейскал — перспективний науковець, бачиться в ньому «золота» жила. Вірю і без сумніву — розвиватися їй».

Б. ДЬЯКОНОВ.

ПАМ'ЯТКА „ПЕРСПЕКТИВНОМУ“ КЕРІВНИКОВІ

Ніколи не виконуйте того, що можна переадресувати іншому. Відповідальність, як відомо, прилижує. Тим паче, зайва.

Не допускайте виконання документа раніше встановленого строку — це може викликати подив у вашого шефа.

Ні за яких обставин не говоріть того, що думаєте про шефа, бо він може почати думати над тим, що ви говорите.

Не захоплюйтесь зайвою паперотворчістю, наприклад, складанням планів, графіків, розпоряджень, звітів, якщо можна обійтись усними настановами чи вказівками. Пам'ятайте: слова до діла не підшиєш.

Будьте колегіальними в підписанні документів. Не допускайте, щоб ваш підпис був єдиним і таким чином застрахуєтесь від безсоння.

Не прагніть до взаєморозуміння з підлеглими, а ні то вас «зрозуміють».

Для розмови і цінних вказівок викликайте підлеглого до кабінету — це підвищує його почуття важливості від вас.

Двері до кабінету завжди тримайте зачиненими: протяг може зашкодити вашому здоров'ю і службовому благополуччю.

Розмовляйте з підлеглими тільки наодинці, бажано півголосом — це сприяє встановленню особливого довірливого стосунку і перешкоджає «утечкам» зайвої інформації.

Не допускайте незапланованої вами критики будь-якої роботи, вмійте вчасно обірвати її вчлливим: «Не треба загострювати». Це зміцнить єдність колективу та його згуртованість навколо вас.

Ніколи не пояснюйте мотивів прийнятих вами рішень. На питання: «Чому?» відповідайте: «Інакше нас не зрозуміють».

Вміло користуйтеся займенниками «я» та «ми». Наприклад: «Не зважаю-

чи на те, що ми не виконали... Я все зробив для того, щоб ми одержали...».

Здобройте свою мову анекдотами, бажано плоскими: простота підвищує повагу до вас і викликає особливу симпатію. Непомітно слідкуйте за реакцією кожного: якщо хтось не сміється, то подумайте, чи варт його тримати далі.

Не кваптесь обговорити слушну пропозицію відразу ж. Поміркуйте, попрацюйте над нею і спробуйте піднести, як власну. Слабо аргументовану або неспроможну — бажано обговорити відразу. Цим ви підкреслите свій високий інтелект і ще вище піднесете свій авторитет.

Відлучаючись за вирішенням найдрібніших чи особистих справ, завжди називайте солідні організації, куди ніби-то зібрались. Це підвищує вашу значимість.

Якщо ви тривалий час відсутні на робочому місці, знайдіть можливість подзвонити й поділитися, чи ніхто вас не запитував. Це підсилить враження важливості ваших ділових контактів та питань, які ви в даний час вирішуєте.

Не оточуйте себе працівниками розумнішими за вас — весь час буде непокоїти почуття підсилювання. Пам'ятайте: один розумний — добре, а два дурних — краще.

Ніколи не залишайте на столі документів, які несуть яку-небудь інформацію про вашу роботу чи характеризують вас не з кращого боку. Такі папери тримайте під замком або ще краще — носіть при собі.

Ніколи не виходьте з порожніми руками. Завше носіть з собою документи — бажано у валізі типу «Дипломат». Якщо документи при вас,

то ви теж при виконанні.

Якомога більше заваляйте свій стіл паперами та документами, частіше користуйтеся телефоном. Це справляє враження виняткової завантаженості роботи.

Особливо важливі документи, наприклад, ті, що стосуються збільшення вашої платні за рахунок переміщення на посадах та впорядкування зарплати ваших підлеглих, готуйте та друкуйте особисто в обстановці повної секретності. Людям завжди подобаються приємні сюрпризи.

Не допускайте будь-яких обговорень на зборах планів чи підсумків роботи, бо люди можуть зрозуміти, хто чим займається.

Кваліфікація підлеглих, їх особистий вклад у вашу справу, перспективи підвищення в посадах чи зарплаті передовиків і переможців змагання визнайте особисто, не перекладаючи цю важку частину власних обов'язків на плечі колективу. Це може викликати захоплення вашою самовідданістю.

Не допускайте проявів обурення вашою системою наукової організації праці. Будь-яке обурення розглядайте, як підлив вашого ділового авторитету і терміново перебивайте заспокойливим: «Не треба зайвих емоцій». Пам'ятайте: факт обурення — обурливий факт.

Намагайтесь якомога більше огорнути свою роботу таємничістю та незрозумілістю для підлеглих — і будете незамінним. Проте...

...уважно стежте за всіма подіями, що відбуваються навколо вас, інакше можете програти той момент, коли перебудуватись буде уже пізно.

А. МИРОНЕНКО,
конструктор СПКБ ВПІ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК